

[Valdemar Thomsen.]

kolossale Udskrivning, det her drejer sig om, og som Landmændene naturligvis ikke kan komme uden om, vil de Egne, som har Korn af ringe Kvalitet, have meget vanskeligt ved at skaffe sig en Saasæd, som er af den Kvalitet, man i Almindelighed forlanger eller ønsker der skal udsaaes.

Naar det er Staten, der ved Tvangs-udskrivning lægger Beslag paa saa store Mængder, som Tilfældet er, maa det ogsaa være Staten, der sørger for at fremskaffe de fornødne Reserver. Man kan komme til at staa over for uforudsete Begivenheder — det ved vi paa Forhaand, og det har vist sig nu —, og derfor maa det være Staten og ikke den enkelte, der sørger for, at der i en saadan Situation er de fornødne Reserver til Stede. I Fjor, da vi diskuterede Kornloven, var det meget vanskeligt at faa Landbrugsministeren til at gaa med til Handel med Frihandelskorn. Nu ser vi, at det var et stort Held, at den Bestemmelse kom med i Kornloven, at der maatte drives Handel med dette Korn, thi havde vi ikke haft den Bestemmelse, er der ingen Tvivl om, at saa vilde der langtfra have været den Saasæd til Disposition, som der er i Øjeblikket. Efter min Mening maa det under de Omstændigheder, hvorunder vi lever, være Staten, der skal sørge for de fornødne Reserver, og dette saa meget mere, som man var klar over — det fremgaar af det, jeg har sagt om Landbrugsministerens Udtalelser allerede i November —, at vi allerede paa det Tidspunkt, altsaa tidligt, sejlede paa Pumperne. Man vidste, at der i store Dele af Landet havde været Misvækst. Man vidste, at meget af det Korn, der var avlet, aldeles ikke egnede sig som Saasæd. Det skal desværre nok, takket være den Ligegyldighed, man viste, vise sig, at meget af det Korn, som bliver saaet, har for ringe Spireevne, og at det vil give sig Udslag i en mindre Avl i den kommende Høst.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte sig, saa vidt jeg hørte, ikke om Handel med Frihandelskorn for deres Vedkommende, som har taget Forbehold. Jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der bliver skredet ind dér, at det bliver saadan, at de, der har Korn paa Lager i Øjeblikket, ogsaa faar Lejlighed til at afsætte det til Saasæd, for ellers vil det uden Tvivl gaa saadan, at meget af det Korn, som egner sig godt til Saasæd, vil blive fodret op. Derfor vil jeg endnu en Gang henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han tager det Spørgsmaal under

Overvejelse, og at der maa handles med det Korn, der findes paa Lager.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmussen (Gylling): Jeg vil ikke have, at det skal staa uimodsaagt fra Landbrugets Side, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremsatte saa kraftigt, som han gjorde for et Øjeblik siden, at det er Staten, der maa sørge for, at der er Saakorn til Stede. Det kan jeg ikke lade staa paa den Maade, naar der henvises til Kornlovens Bestemmelser, hvor der dog udtrykkeligt er taget den Reservation over for enhver Landmand, at han sikrer sig fornøden Saasæd. Jeg vil for min Part tage Afstand fra en saadan kategorisk Erklæring, at det skulde være Statens Op- og Pligt at sikre, at enhver Avler fik Korn til Udsæd.

Det ærede Medlem var noget ulogisk i Fremstillingen af sine Synspunkter over for Regeringen, at det var den, der havde Ansvaret for, at der ikke var Reserver nok. Jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem og hans Parti før i Tiden og ogsaa i Dag har gjort gældende, at Udskrivningen af Korn hos Landbruget var stor. Man kan ikke baade blæse og have Korn eller Mel i Munden paa samme Tid. Naar man har krævet, at Udskrivningen skulde have været betydelig mindre, kan man ikke samtidig bebrejde Regeringen, at der ikke er Reserver nok.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgte, om man ikke skulde ophæve Bestemmelserne om, at de, der har taget Forbeholdsret, ikke havde Lov til at sælge Korn i fri Handel. Jeg tror nu ikke, at der er Landmænd, som har taget Forbehold, der har Korn til Salg. Det fremgaar heller ikke af det ærede Medlems tidligere Udtalelser, da han sagde, at Forbeholdsretten naturligvis, da det var mig, der havde med det at gøre, var sat saa ringe, at Landmændene ikke havde Korn nok. Derfor kan jeg ikke forstaa, at det er muligt, at de nu pludselig efter de Forhold, der har hersket, skulde have Korn til Salg. Er der nogle, der har det, kan de bare melde sig, saa skal de nok faa Tilladelse til at sælge. Jeg tror nu ikke, at der er nogen, der melder sig.

Angaaende det ærede Medlems øvrige Betragtninger maa jeg sige, at konsekvent